

ԱՊՐԻԼ 24

*

Իրիկամուս,
 Կը ծանրանայ ճակաւ աւազն
 Անոնց ցամաք ոտներուն ճակ:
 Գետը անճարժ նոյն հայելին կախարդական.
 Կարաւանն է անոր ավին
 Կոյս կոյս, դէզ դէզ,
 Ինչպէս յոգնած անդամներու
 Որոնց ծխնին ըլլար կոտրած:
 Որն է ջուրին ոտք երկարած,
 Որն ալ աճոր մարմին յանձնած,
 Եւ ուրիշներ, հասակ հասակ,
 Աւազներու վըրայ փռուած,
 Մանգաղի մը բերնէն ինկող
 Հասկերուն պէս:
 Ու հեռուէն շրթան մարդոց,
 Սուրով, սակրով, եաթաղանով,
 Որոնց ձեռքէն փրճաթիին
 Յանցն է բացուող այդ երերուն .
 Հողին վըրայ, վարսելու ցանցը դիւրաբեկ,
 — Պարսպ մահուան —:

Հըրազէնի ապա երկու ծանր հարուած.
 Քիչ մը հեռուն,
 Փրճաթիի ցանցին ետեւ,
 Մարդանըման շարժող ձեւեր:
 Աւազն է որ, ըսես առած
 Անտես թեւեր, կ'առաջանայ,
 Մարմին հագած փախչող սոյլի:
 Մինչ բոց մ'արագ, փայլակնային,
 Կը պատրուի եւ կը մեռնի:
 * Ըսես երկինքն ըլլար փայտած
 Իր մասերէն, դուրս պոռթկալու
 Ձայնով կըրակն այդ ահաւոր:
 Յետոյ ուրիշ ուրիշ ձայներ
 Միտ բացխփիկ լոյսի մէջէն.
 Յետոյ ուրիշ, յետոյ ուրիշ,
 Կարծես նուազ մ'այլուրային

Զոր ածէին հովին վըրայ
Անտեսն ձեռներ:
Համագարկն է կապարներուն:

Կը պըլլուի մանուկն իր մօր,
Մայրն՝ աղջըկան,
Ու կը կանչեն իրար բոլոր՝
Առանց ձայնի եւ նայուածքի,
Մէկուն գանկէն շառաւիղով մը արիւնի,
Միւսին աչկէն պոռթկած լոյսով:
Կինն է ինկեր,
Տաւար ինչպէս աղբիւրին տակ
Կողէն արիւնը հոսելով.
Մանուկի մը, ֆովիկն անոր,
Գանկն է փոքեր:

Ու կը պայթին հրագէտներ,
Կրակ կրակ, կամար կամար:
Մէկիկ մէկիկ կը վերանան
Զերթ կտորներ ալիքներու
Հարուածին տակ կապարներու,
Հովին ներքեւ կը դողդողան վայրկեան մը լոկ,
Ու կը քափին նորէն գետին:
Մինչ ձայնն անոնց անպատեղի
Կըտաւ է թանձր սարսափի:
Մութն է իջեր ինքզինք հիւսեր
Կարծես թելին հետ սարսափին.
Գիծը միայն հորիզոնին,
Ուր շարունակ կայլակ կայլակ
Բըխումը կայ կարմիր վէրքին
Եւ վէրքերուն,
Որոնց մէջէն տարափն անդուլ
Կապարներուն:

Լուսին մը նեղ սուրի բերնով
Որուն ինկած ըլլար բռնիչ.
Ու ֆովիկէն վախկոտ աստղեր,
Նայուածքներու տակ մանուկի
Դողդողալով.
Ոչ մէկ ամպի կարեկից թել,
Սարսափն է լոկ, ձայնին թելին
Վըրայ ամբարձ,

Կ'ալեկոծէ միջոցը խոր,
 Ու կը պատռէ կամարը մեր
 Վար թափելու համար կրկին,
 Հսկըսելու ինկզինքն հոռէն:

*

Լուսաբաց է,
 Խաղաղութիւն աւազներուն,
 Ռոնց սրտին կը ծաւալի,
 Մարմին մարմին,
 Շեղջը մըթին արհաւիրքին:
 Ցողն առնուան, արցունք արցունք,
 Իջեր, կծկեր՝ զանոնք ամէն
 Իրարու մօտ:
 Կը ծաւալի
 Թաց ու կպչուն բան մ'անորակ,
 Անենչելի միջոցն ի վեր:

Հորիզոնէն կարմիր մը լայն
 Կը փերուի ու կ'իյնայ վար:
 Հոն են բոլոր,
 Սըրունգ ու թել, գըլուխ ու փոր
 Հիստուած իրար:
 Բըռունցքը սեղմ,
 Մին աւազն է ամուր ճանկեր,
 Ա.կռաներով՝ աքցան աքցան,
 Ուրիշ մ'անդին,
 Հսես սարսուռ մ'է քառացած:
 Մօտիկն անոր,
 Ծերուկի մը աչքերն են բաց:
 Եւ ուրիշներ գէմքերին վար
 Ինկեր, փռուեր,
 Իրարու ֆով, իրար վըրայ:
 Ա.րիւն՝ անոնց ծոծրակներուն,
 Մասի ծայրին ու մազերուն,
 Որոնք հովէն իսկ չեն շարժիր,
 Զերթ մուր թաւիշ, իջեր մածներ:

Վ.ՏԱՐԱՆԴԻ

(Շարունակելի՝ 3)